

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 684/2021
30.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 95/19 од 21.10.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 60/21 од 23.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 95/19 од 21.10.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 60/21 од 23.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 95/19 од 21.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, за коју је одређено да ће се извршити без примене електронског надзора у просторијама у којима окривљени станује, изречена му је и новчана казна у износу од сто хиљада динара. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 60/21 од 23.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Руми К 95/19 од 21.10.2020. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Марсел Гогић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и

одлуку или их преиначи и према окривљеном одбије оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит из члана 173а Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 1. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, с обзиром да се у конкретном случају не може радити о кривичном делу пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ, за које дело је окривљени правноснажно осуђен, већ се, према ставу браниоца, ради о кривичном делу неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит из члана 173а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени АА је „у стању да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, те је био свестан забрањености свог дела, у намери да избегне плаћање пореза на додату вредност ПДВ није надлежној Пореској управи Филијала Рума пријавио чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза ..., у пореској пријави ПП ПДВ неистинито приказао да је промет добара и услуга износио 0 (нула) тј. да није било продаје ни промета робе..., при чему је избегао плаћање пореза на додату вредност у укупном износу од 1.034.248,00 динара“, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, из којих произилази да окривљени у намери да избегне плаћање пореза на додату вредност није пријавио чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза, при чему је избегао плаћање пореза на додату вредност у укупном износу од 1.034.248,00 динара, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, па су самим тим од стране овога суда као неосновани оцењени наводи браниоца окривљеног истакнути у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује у

захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић,с.р.